

ת"פ 27562/12/20 - מדינת ישראל נגד אולגה רק

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 27562-12-20 מדינת ישראל נ' רק

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אולגה רק

אולגה רק

באמצעות בא כוחה עו"ד תומר שוורץ

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, ב-2 עבירות של מי שמסר ידיעה לא נכונה או לא מדויקת בלא הסבר סביר או שמסר דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור, לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ").

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה שבין השנים 2014-2015 (להלן: התקופה הרלוונטית לכתב האישום) לקחה הנאשמת חלק בתכנית עבריינית רחבת היקף המורכבת ממספר גורמים (להלן: התוכנית העבריינית) במסגרתה רומזו רשויות המס.

כפי שיפורט בכתב האישום, הנאשמת ביצעה את העבירות מושא כתב האישום זה בהתאם להנחיותיו של אחר בשם יניב קנרש (להלן: קנרש) וביחד עם גורמים נוספים במערך, כפי שיפורטו באישומים (להלן: המערך העברייני).

ביום 10.7.12 הוגש כנגד קנרש כתב אישום בת"פ 19755-07-12 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בפרשה אחרת וקודמת בזמן (להלן: הפרשה הקודמת) בגין הפצה וקזוז חשבוניות מס פיקטיביות בהיקפים של מאות מיליונים שקלים חדשים, הלבנת הון ועבירות נוספות. קנרש נעצר עד תום ההליכים וביום 29.1.14 שוחרר למעצר בית בתנאים מגבילים. על אף שקנרש היה מצוי במעצר בית הוא הפעיל את הנאשמת ואחרים מטעמו לביצוע עבירות נוספות תוך שהנאשמת הייתה מודעת לכך שקנרש עצור ובגין אילו סוגי עבירות נאשם.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הייתה הנאשמת מנהלת חשבונות.

כפי שיפורט בכתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה אך בסמוך לחודש מאי 2014, נערכה שיחה בין קנרש לבין הנאשמת אשר במהלכה, הציע קנרש לנאשמת לפתוח חברה וחשבון בנק, בהם יפעלו יחד לביצוע עסקאות של סחר שיטונאי בדלק (להלן: ההצעה). הנאשמת נעתרה להצעה זו (להלן: הסיכום).

חברת אורישנא בע"מ - ח.פ. 514788405, חברה פרטית מוגבלת במניות שהתאגדה ביום 18.6.12 על פי חוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: חוק החברות). בעליה של החברה באותה התקופה היה עמית בנטל.

עמוד 1

בהתאם לסיכום, ביום 1.5.14 הועברו מניות חברת אורישנא על שמה של הנאשמת מעמית בנטל וכן נרשמה הנאשמת כדירקטורית בחברה. החברה נרשמה במשרדי מע"מ חיפה כעוסק לפי חוק מע"מ שתחום עיסוקה המוצהר כלפי מנהל מע"מ הינו ב"ענף שירותי בריאות אחרים - הפעלת ספא".

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשמת הציגה מצב כוזב כלפי כולי עלמא ובכלל זה לרשויות המס לפיו היא בעלים ודירקטורית החברה, וזאת על אף שבפועל לא הייתה בעליה מבחינה מהותית, לא פעלה כדירקטורית וכן לא הייתה לה ידיעה אישית אודות מסחר מצד החברה בדלקים. כמו כן, הנאשמת העניקה שירותי הנהלת חשבונות לחברת אורישנא ובכלל זה ביצעה פעולות חשבונאיות בספרי הנהלת החשבונות של חברת אורישנא עבור ובהתאם להנחיותיו של קנרש.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש קנרש כבעליה בפועל ומנהלת של חברת אורישנא על אף שמעולם לא היה רשום במרשמי רשם החברות או במרשמי רשויות המס כבעל מניות, דירקטור או מנהל.

כפי שיפורט באישום הראשון לכתב האישום, מתן ההרשאה מצד הנאשמת לקנרש לעשות שימוש בחברה, יחד עם המצג הכוזב שהציגה הנאשמת לרשויות, יצרו את הפלטפורמה שאפשרה לקנרש לבצע עבירות מס באמצעות החברה ובכלל זה לא לפרט את סך כל העסקאות אותן ביצע ובכך למסור ידיעות כוזבות בנוגע למס העסקאות ע"ש חברת אורישנא וכן לנכות מס תשומות מבלי שיש להם לגביו מסמך כדין.

ביום 5.3.15 הועברו מניות חברת אורישנא על שמו של מר משה נוסם (להלן: נוסם) בהוראתו של קנרש ובשל רצונה של הנאשמת לחדול מלהיות בעלת מניות בחברה. יחד עם זאת, ועל אף העברת הבעלות בחברת אורישנא לבעלות נוסם, המשיכה הנאשמת לבצע פעולות חשבונאיות בחרה אורישנא עבור ובהנחיית קנרש והמשיכה להסתיר את מעורבותו של קנרש בחברה כפי שיפורט באישום הראשון לכתב האישום.

על פי האישום הראשון, במועד שאינו ידוע למאשימה אך בסמוך לחודש מאי 2014, נערכה שיחה בין קנרש לבין הנאשמת אשר במהלכה הציע קנרש לנאשמת לפתוח חברה וחשבון בנק, בהם יפעלו יחד לביצוע עסקאות של סחר סיטואני בדלק (להלן לאישום זה: ההצעה). הנאשמת קיבלה את הצעתו של קנרש (להלן: הסיכום). בהתאם לסיכום, ביום 1.5.14 הועברו מניות חברת אורישנא על שמה של הנאשמת מעמית בנטל ונרשמה הנאשמת כדירקטורית בחברת אורישנא.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הנאשמת הציגה מצג כוזב כלפי כולי עלמא ובכלל זה לרשויות המס לפיו היא בעלים ודירקטורית החברה, וזאת על אף שבפועל לא הייתה בעליה מבחינה מהותית, לא פעלה כדירקטורית וכן לא הייתה לה ידיעה אישית אודות מסחר מצד החברה בדלקים. כמו כן, הנאשמת העניקה שירותי הנהלת חשבונות לחברת אורישנא עבור ובהתאם להנחיותיו של קנרש.

בחודש ספטמבר 2014 או בסמוך לכך, הורה קנרש לנאשמת לרשום את מר יוסף עמרוסי (להלן: עמרוסי) כמנהל בחברת אורישנא. בהתאם להנחיית קנרש, ביום 15.9.14 מינתה הנאשמת את עמרוסי במסמכי חברת אורישנא למנהל.

בפועל, עמרוסי לא שימש כמנהל בחברת אורישנא אלא עיקר תפקידו של עמרוסי היה בין היתר לשמש כשליח לגביית כספים ותשלומים עבור קנרש ובהתאם להנחיותיו.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש קנרש כבעליה בפועל ומנהלה של חברת אורישנא על אף שמעולם לא היה

רשום במרשמי רשם החברות או במרשמי רשויות המס כבעל מניות, דירקטור או מנהל.

מתן ההרשאה מצד הנאשמת לקנרש לעשות שימוש בחברה, יחד עם המצג הכוזב שהציגה הנאשמת לרשויות, יצרו את הפלטפורמה שאפשרה לקנרש לבצע עבירות מס ובכלל זה לנכות מס תשומות מבלי שיש להם לגביו מסמך כדין בסכומים ניכרים וכן לא לפרט את סך כל העסקאות אותן ביצע ובכך למסור ידיעות כוזבות בנוגע למס העסקאות על שם חברת אורישנא ולהתחמק ממס.

ביום 5.3.15 הועברו מניות חברת אורישנא על שמו של נוסם בהוראתו של קנרש ובשל רצונה של הנאשמת לחדול מלהיות בעלת מניות בחברה. יחד עם זאת, ועל אף העברת הבעלות בחברת אורישנא לבעלות נוסם, המשיכה הנאשמת לבצע פעולות חשבונאיות בחברת אורישנא עבור ובהנחיית קנרש.

בתאריך 13.5.15 במסגרת ביקורת של תחנת מע"מ מחיפה לחברת אורישנא, מבקר מע"מ יצא קשר טלפוני עם הנאשמת וביקש לקבל לממנה פרטים על חברת אורישנא לצורך הליך הביקורת. הנאשמת השיבה למבקר מע"מ עמו כאמור שוחחה טלפונית כי אין לה קשר לחברה וזאת על אף שהייתה מנהלת החשבונות בחברה באותה התקופה. הנאשמת מסרה כי תחפש את מספר הפלאפון של הבעלים החדש "משה".

עוד ביום 13.5.15, פנתה הנאשמת לקנרש ועדכנה אותו בפרטי שיחתה עם מבקר מע"מ. קנרש הורה לנאשמת כי תיצור קשר טלפוני עם מבקר מע"מ ותמסור לו את מספר הטלפון של קנרש והצגתו בכזב "משה" כבעל המניות בחברת אורישנא. עוד הנחה קנרש את הנאשמת כי אם תוזמן לחקירה, תשמור על זכות השתיקה.

ביום 14.5.15 התקשר שוב מבקר מע"מ אל הנאשמת, והלה מסרה לו את מספר הטלפון הסלולארי של קנרש והציגה בכזב כי מדובר במספרו של בעל מניות החברה "משה". חוקר מע"מ יצר קשר עם קנרש ובשיחה קנרש הציג עצמו כ"משה", בעל חברת אורישנא וכן מסר פרטים בנוגע לפעילות החברה.

בעשותה כן, מסרה הנאשמת ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר.

הסדר הטיעון:

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה ותורשע בכל עובדות כתב האישום המתוקן, ולעניין העונש,

הצדדים יעתרו במשותף לרכיב של מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, המאשימה תגביל את עצמה ל- 7 חודשי מאסר בעבודות שירות וב"כ הנאשמת יטען לרף התחתון של עבודות השירות. לעונש זה הוסכם כי יתלווה מאסר על תנאי בגין עבירות עוון ופשע לפי חוק מע"מ, לשיקול דעת בית המשפט וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה את כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו של קנרש במסגרת ת"פ 20695-01-16 (ג/1-ג/3).

ב"כ הנאשמת הגיש אישור תשלומי אבטלה מביטוח לאומי (נ/1); אישור תואר של הנאשמת (נ/2); אישור שמירת הריון

של בתה של הנאשמת (נ/3); מכתב הנוגע לבת שבשמירת הריון (נ/4); תעודת נכה של בעלה של הנאשמת (נ/5).

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

המאשימה חזרה על הסכמות הסדר הטיעון אליהם הגיעו הצדדים.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הדגישה המאשימה את חומרת העבירות ואת הפגיעה של הנאשמת במעשיה בערכים המוגנים של שמירה על ביטחון הציבור, ערך השוויון בנשיאת נטל המיסים ואפשרות המדינה לגבות מס אמת. עוד נטען לפגיעה בקופה הציבורית ובאפשרות רשויות המס לקבל מידע נכון ואמיתי על הפעילות העסקית במשק.

אשר לעבירות עצמן, נטען כי הן עבירות אקטיביות אשר בביצוען יש הטעייה, הפרה של חובת נאמנות, והן במדרג חומרה גבוה ביחס לעבירות מסוג עוון והענישה שלצידן כוללת רכיב של מאסר בפועל. המאשימה טענה כי בעבירות מסוג זה יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האינטרס של הנאשם, לתת משקל רב יותר לעקרון הגמול והענישה וההרתעה וזאת נוכח הנזק הפוטנציאלי לקופה הציבורית, קלות ביצוע העבירות והקושי בחשיפתן.

לאור האמור, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל ולהטיל על הנאשמת 7 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות וזאת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, לנסיבות האישיות של הנאשמת, ביניהן העדר עבר פלילי, לקיחת אחריות וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. עוד ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמת קנס ומאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט.

המאשימה טענה כי אף שמדובר בפלטפורמה למעילה של כמעט 140 מיליון ₪ והלבנת הון בסכום גבוה יותר, לאור מכלול השיקולים בתיק, המאשימה סבורה כי העונש לו היא עותרת הוא סביר, והפנתה לפסיקה.

ביום 28.4.21, לאור הסדר טיעון שנערך עם נאשם אחר בפרשה (הנאשם משה נוסם), הגישה המאשימה השלמת טיעון, בו היא מבצעת אבחנה בין הנאשמת לנוסם. בטיעונה, ציינה המאשימה כי הנאשמת הינה מנהלת חשבונות במקצועה דבר הדורש ממנה חובת נאמנות מוגברת בהשוואה לנוסם; עוד מסרה המאשימה כי מידת מעורבותה של הנאשמת הייתה גבוהה, כאשר העניקה שירותי הנהלת חשבונות שוטפים בחברת אורישנא וביצעה פעולות חשבוניות וזאת לעומת נוסם אשר ביצע פעולות ספציפיות ונקודתיות; כמו כן, טענה כי מעורבותה של הנאשמת בפרשה הייתה לתקופה של כשנה, לעומת 4 חודשים בהם היה מעורב נוסם; זאת ועוד, טענה המאשימה כי הנאשמת, בנוסף להצעת מצג כוזב בפני רשויות המס, ובשונה מנוסם, אף מסרה ידיעה כוזבת לחוקר מע"מ במסגרת ביקורת וכי יוחסו לה שתי עבירות לפי סעיף 117(א)(3) בעוד שלנוסם יוחסה עבירה אחת בלבד.

טיעוני ההגנה:

ב"כ הנאשמת הפנה לטיב העבירות בהן הורשעה הנאשמת ולכך שמדובר בעבירות מסוג עוון. עוד נטען כי ביצוע העבירות לא הניב לנאשמת רווח כספי. אשר לסכום שהוזכר בגזר דינו של קנרש, נטען כי האחרון הואשם והורשע במקרים רבים אחרים, שאינם נוגעים לנאשמת.

עוד נטען כי לאור הלכת ג'אבר, הגם שהנאשמת הורשעה ב-2 עבירות, מדובר במתחם ענישה אחד.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, נטען כי הנאשמת הודתה וחסכה זמן שיפוטי יקר, בעיקר נוכח היקפו הרחב של תיק זה וכמות עדי התביעה. כמו כן, טען הסניגור לשיהוי בהגשת כתב האישום אשר הוגש על סף סיום תקופת ההתיישנות, דבר אשר גרם לעיניו דין עבור הנאשמת. עוד הוסיף הסניגור כי הנאשמת, מנהלת חשבונות במקצועה, בוגרת תואר בכלכלה, מובטלת מזה שנה וחצי. לנאשמת בעל נכה שמתקיים מקצבת ביטוח לאומי. הקושי של הנאשמת לרצות תקופה ממושכת של עבודות שירות היא בתה, אם חד הורית המגדלת לבדה 2 ילדים קטנים בני שנתיים ו-7 חודשים ושנה וכיום היא מצויה בשמירת הריון, כשהיא צפויה ללדת בחודש יולי.

לאור כל האמור, עתר הסניגור לקביעת עונש של מאסר בפועל בעבודות שירות לתקופה מינימלית, ומאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט. אשר לרכיב הקנס, עתרה ההגנה להטלת קנס סמלי, נוכח מצבה הכלכלי הקשה והקושי במציאת תעסוקה בגילה.

בהשלמת הטיעון שהגיש הסניגור, ביחס להסדר הטיעון שנערך עם הנאשם נוסם כאמור, נטען כי ליבת המיחוס לנאשמת ולנוסם דומה להפליא, כאשר שניהם יצרו פלטפורמה שאפשרה לקנרש לבצע עבירות מס בסכומים ניכרים; נטען כי ההבדלים בין השניים אינם דרמטיים והן משך הזמן בו מיוחסת לנאשמים "בעלות" בחברת אוריטא, בנוסף לנאשמת יוחסה עבירה נוספת של מסירת ידיעה לא נכונה או לא מדויקת. עוד טען הסניגור כי לעובדה שהנאשמת מנהלת חשבונות לא ניתן לייחס חומרה נוספת הואיל והרשעתה היא בעבירה טכנית שהינה עבירת רשלנות בשונה מסעיף 117(ב) לחוק מע"מ שהינה עבירה מהותית בעלת כוונה, שאם הייתה מואשמת ומורשעת בו, הייתה רלוונטיות למקצועה בחברה. עוד הוסיף כי לנוסם הייתה מעורבות משמעותית יותר מהנאשמת בהתאם לסעיף 3 לכתב האישום המתוקן בעניינו. בנוסף, נטען כי הנאשמת בשל היותה מובטלת לתקופה משמעותית עתרה להטלת קנס סמלי, בעוד שנוסם צפוי לשלם 30,000 ₪, אלא שפער זה נובע ממצב כלכלי קשה ואינו צריך להוביל לפער כה משמעותי ברכיב הנוגע לחירותו של אדם. לפיכך, עתרה ההגנה להטיל ענישה בעבודות שירות לתקופה מינימלית.

דבר הנאשמת בטרם מתן גזר הדין:

הנאשמת מסרה כי היא מצטערת. הנאשמת מסרה כי היא בת 47 ואמא לשני ילדים בני 28 ו-18, נשואה לנכה אשר יד שמאל שלו אינה מתפקדת והוא מתקיים מקצבת ביטוח לאומי. הנאשמת מסרה כי הכירה את קנרש בשנת 2011 ופרצה בבכי, ביקשה את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40ג לחוק העונשין):

למרות המועדים השונים של ביצוע העבירות, לא נטען לריבוי אירועים על ידי המדינה, ועל כן, בית המשפט יתייחס בגזר הדין לכלל האירועים, כאירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, וכן לצורך גזירת העונש בתוך המתחם.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת הן פגיעה בערך השוויון בנשיאת נטל המיסים, פגיעה במנגנון גביית המיסים ובקופה הציבורית ובכך פגיעה כלכלית בציבור אזרחי המדינה.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת עבירות כלכליות והנזק שהן גורמות לחברה לכלכלה ולערך השוויון בעמידה בנטל המס, ויפים הדברים שנאמרו ברע"פ 3757/04 **זידאן נגד מדינת ישראל** (31.5.04):

"למותר לחזור ולהדגיש את חומרתן של העבירות הכלכליות מסוג אלה שנעברו על ידי המבקש, ואת הצורך להעביר מסר ענישה מרתיע לגביהן נוכח תוצאותיהן ההרסניות למשק, לכלכלה, לחברה, ולערך השוויון בעמידה בנטל המס שהוא אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה".

הנאשמת פגעה בערכים אלו במידה בינונית.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

רע"פ 8581/11 **סטיון נ' מדינת ישראל** (30.11.11) - הנאשם הורשע בשמונה עבירות של ניכוי מס תשומות במטרה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, שמונה עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה בלא הסבר סביר לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ, עבירה של ניהול פנקסי חשבונות בסטייה מהותית מהוראות החוק לפי סעיף 117(א)(7) לחוק מע"מ ושישה עבירות של הביאה לכך שאדם אחר יתחמק מתשלום מס לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ. סכום ההשתמטות ממס עמד על סך של כ-1,400,000 ₪, והמחדלים לא הוסרו. בית משפט השלום השית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

רע"פ 8507/09 **יאיר שחל נ' מדינת ישראל - אגף המכס ומע"מ** (24.1.10) - נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש, רואה חשבון במקצועו, שהשמיט מדיווחיו במשך חמש שנים, בתקופה שבין אוגוסט 1998 ועד אפריל 2003, הכנסות בסכום של 4,030,256 ש"ח, כאשר המע"מ שלא שולם עמד על סך של 442,130 ש"ח. בגין זאת הורשע ב-29 עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה או לא מדויקת בלא הסבר סביר או שמסר דוח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של המערער ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, והקנס הועמד על 80,000 ₪, תוך שהוא מציין כי אינו ממצה את הדין עם הנאשם.

עפ"ג (י-ם) 11241-09-16 **צימרמן נגד מדינת ישראל** (31.10.2017) - שם דובר במערער אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע 16 עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ, בכך שמסר, יחד עם החברה אותה ניהל, ידיעה לא נכונה בלא הסבר סביר כאשר ניכה ביחד עם החברה שבניהולו בדוחות התקופתיים שהוגשו על שמה מס תשומות בהסתמך על 230 חשבוניות מס מבלי שבוצעו העסקאות המפורטות בהן בין השנים 2007-2010. סכום מס התשומות שנכסה הוא בסך 2,909,706 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין 15 ועד 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בערעור, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10 ובין 20 חודשי מאסר, והפחית את תקופת המאסר שנגזרה על הנאשם ל- 12 חודשי מאסר בפועל וכך גם את שיעור הקנס שנגזר.

ת"פ (חיפה) 53661-10-14 **מדינת ישראל נגד טכנו-טסט שרותי רכב בע"מ** (2.3.16) - בית המשפט גזר את דין של נאשמות שהורשעו בעבירות של מסירת ידיעה לא נכונה בלא הסבר סביר, לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף. בית המשפט הטיל הנאשמות 1-6 (חברות בע"מ) קנס על סך 20,000 ₪; ועל הנאשמת 7 שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, קנס על סך 60,000 ₪ ומאסר על תנאי.

ת"פ (אשדוד) 27595-04-16 **מדינת ישראל - מע"מ אשדוד נגד פי.אם.אם.אס (טי.אן) בע"מ** (24.6.20) - הנאשמים הורשעו ב-7 עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ ו-7 עבירות לפי סעיף 117(א)(14) לחוק מע"מ. הנאשמים לא הסירו את מלוא המחדלים. בית המשפט גזר על הנאשם 100 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות על סך 20,000 ₪.

ת"פ (י-ם) 22051-11-12 **בית המכס ומע"מ ירושלים נגד ביטון** (26.10.15) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשלוש עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ ובעבירה של אי הגשת דו"ח תקופתי במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ. באותו מקרה הנאשם דיווח על מחזור עסקאות של 13,762 ₪, בעוד מחזור העסקאות שלו עמד על 314,903 ₪. בדו"ח לחודש מרץ 2009 דיווח הנאשם על מחזור עסקאות אפס, בעוד שמחזור העסקאות שלו באותה תקופה עמד על 340,762 ₪. בדו"ח התקופתי לחודש אוגוסט 2009 דיווח הנאשם על מחזור עסקאות אפס, בעוד שמחזור העסקאות שלו הסתכם ב-404,841 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

מדובר על עבירות שבוצעו במשך תקופה של כשנה, אשר לוו בתכנון ובשיטתיות.

הנאשמת לקחה חלק בלתי מבוטל בפרשה רחבת היקף והגם שביצעה את העבירות באופן בלעדי, היא אינה המעורבת העיקרית בפרשה במובנה הרחב.

הנאשמת הציגה מצג כוזב לפיו היא הבעלים והדירקטורית של החברה, וזאת על אף שבפועל לא הייתה בעליה, ולא הייתה לה ידיעה אישית אודות מסחר החברה בדלקים. במעשיה נגרם נזק בכך שהעניקה פלטפורמה שאיפשרה לקרנש לבצע עבירות מס באמצעות החברה, ובכלל זה, לנכות מס תשומות מבלי שיש לגביהן מסמך כדין בסכומים ניכרים, וכן

לא לפרט את סך כל העסקאות אותן ביצע, ובכך למסור ידיעות כוזבות, על שם חברת אורישנא ולהתחמק ממס.

בנוסף, הנאשמת, שהינה מנהלת חשבונות ובעלת תואר בכלכלה, נתנה שירותי חשבונאות לחברת אורישנא וביצעה פעולות חשבונאיות עבורה והכל בהתאם להנחיות שקיבלה מקרנש. כמו כן, כאשר מבקר מע"מ יצר עם הנאשמת קשר על מנת לקבל פרטים על החברה לצרכי הביקורת, הנאשמת מסרה כי אין לה קשר לחברה, על אף שהייתה מנהלת החשבונות של החברה באותה תקופה. זאת ועוד, בהתאם להנחייתו של קרנש, הנאשמת נתנה למבקר המע"מ את מספר הטלפון של קרנש, בטענה כי מדובר במספרו של משה נוסם. חוקר מע"מ יצר קשר עם קרנש, ובשיחה קרנש הציג את עצמו כמשה, בעל חברת אורישנא, וכן מסר פרטים בנוגע לפעילות החברה.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם בנדוננו לנאשמת, נע בין 2 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין תשתית ראייתית, המצדיקה חריגה לקולה או לחומרה, ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשמת בת 47, נשואה, בעלה מוכר כנכה ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי (נ/5).

הנאשמת בעלת תואר בכלכלה וניהול, בעלת הכשרה בהנהלת חשבונות, כיום מובטלת ומקבלת תשלומי אבטלה מהביטוח הלאומי (נ/2 ונ/1). מצבה הכלכלי של הנאשמת אינו טוב ונוכח גילה מתקשה למצוא עבודה חדשה בתחום הכשרתה.

לנאשמת 2 ילדים בגילאים 28 ו-18. בתה של הנאשמת הינה אם חד הורית ל-2 ילדים בני שנתיים ושבעה חודשים ושנה, אשר מצויה בשמירת הריון כעת וצפויה ללדת בחודש יולי (נ/4, נ/3) בתה של הנאשמת נעזרת בה לצורך גידול ילדיה.

עוד יצוין כי הנאשמת, נטלה אחריות, הודתה וחסכה זמן שיפוטי יקר, בעיקר נוכח היקפו הרחב של תיק זה וכמות עדי התביעה שהיו צפויים להעיד.

כמו כן, מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי.

שיקול נוסף ומשמעותי הינו חלוף הזמן שעבר מעת ביצוע העבירה והשיהוי בהגשת כתב האישום. כאמור מדובר בעבירות שנעברו בשנים 2014-2015, כאשר מדובר בעבירת עוון, תקופת ההתיישנות עומדת על 5 שנים.

כידוע, שיהוי ניכר בהגשת כתב אישום עשוי להביא להקלה של ממש בעונשו של נאשם וזאת בהתחשב בחומרת העבירה וטיבה, בנזק שנגרם לנפגע העבירה, במשך השיהוי ובתרומת התנהלותו של הנאשם לעיכוב (ראה ע"פ (מרכז) 57577-02-19 **ילדרים נגד מדינת ישראל** (21.11.19) - באותו עניין נקבע כי מדובר בשיהוי ממשי ללא הסבר מניח את הדעת על ידי המאשימה ועל כן בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של נאשם והפחיתו מ-16 חודשי מאסר בפועל ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, וראו גם מקרים נוספים בהם הקל בית המשפט העליון בעונשם של נאשמים שעה שלא ניתן הסבר סביר לשיהוי: ע"פ 4603/17 **אדרי נגד מדינת ישראל** (16.7.19); ע"פ 7989/17 **דשקוב נגד מדינת ישראל** (18.4.18) ועפ"ג (מרכז) 43947-05-16 **פדידה נגד מדינת ישראל** (8.11.16).

נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם וכן נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש (סעיף 40יב לחוק העונשין):

עקרון אחדות הענישה - עקרון זה, הנגזר מעקרון העל, של השיוויון בפני החוק, קובע, כי כאשר נאשמים הורשעו בנסיבות דומות, ראוי, ככלל, להחיל עליהם, שיקולי ענישה דומים, ולגזור עונש דומה (ע"פ 5576/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (2011); וראו לאחרונה: כב' השופטת י. וילנר בע"פ 9919/17 **מוחמד זועבי נ' מדינת ישראל** (2019)).

ועוד נפסק כי "**...עקרון אחדות הענישה אינו חזות הכול ויכול שייסוג מפני עקרונות וערכים אחרים**" (ע"פ 6672/03 קמינסקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (2) 441, 447 (2003)). "**אין כלל אחדות הענישה קובע - א-פריורי - כי דין אחד לכל העבריינים המורשעים באותו סוג של עבירות, ולא בהכרח ילמד בית-המשפט מהכרעת-הדין או מגזירת-הדין של אחד לגבי חברו ... כל מקרה והנסיבות המיוחדות שבצדו**" (ע"פ 5640/97 רייך נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (2) 433, 470 (1999)).

בענייננו, המאשימה הציגה הסדר טיעון אליו הגיעה עם נאשם אחר בפרשה, נוסם, לפיו נוסם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירה אחת לפי סעיף 117(א)(3), ויוטלו עליו 6 חודשי מאסר על תנאי לצד קנס כספי בסך 30,000 ₪ או מאסר חלף הקנס, והתחייבות שלא לבצע את העבירה.

סבורני כי בשים לב לכך שמדובר באותה הפרשה, יש לקחת בחשבון את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בעניינינו של נוסם, בבוא בית המשפט לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם הענישה שנקבע.

שני הנאשמים לקחו חלק באותה הפרשה, שניהם מילאו אחר הוראותיו של קנרש אשר סיפקו לאחרון פלטפורמה לביצוע עבירות מס בסכומים ניכרים. לנאשמת מיוחסות שתי עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ, בעוד שלנוסם מיוחסת עבירה אחת בלבד. כמו כן, משך מעורבותה של הנאשמת היה ארוך משמעותית ממשך מעורבותו של נוסם, כשנה לעומת 4 חודשים בהם היה מעורב נוסם בחברה. עוד יש להוסיף לכך את העובדה שהנאשמת הינה מנהלת חשבונות במקצועה, וניהלה את חשבונות החברה, ולצד זה לקחת בחשבון כי גם נוסם ביצע פעולות אקטיביות בחברה, כמפורט בסעיף 3 לכתב האישום המתוקן בעניינינו.

לאחר שבחנתי את הדומה והשונה בין מעורבותם של הנאשמת ונוסם בפרשה, נמצא כי עונשה של הנאשמת צריך להיות חמור יותר מעונשו של נוסם, במידת מה, וזאת לאור כמות העבירות שביצעה, משך והיקף מעורבותה בפרשה, כמפורט

לעיל. יחד עם זאת, בית המשפט ייתן משקל משמעותי לכך שבעניינו של נוסם הגיעו הצדדים להסכמה על ענישה שאינה כוללת מאסר בפועל, בעוד הנאשמת צפויה לרצות עונש מאסר בפועל, הגם שיבוצע בעבודות שירות. לפיכך, סבור בית המשפט כי שיקול זה של אחדות ענישה בין נאשמים, יש בו כדי להפחית מתקופת המאסר בעבודות שירות שייגזר על הנאשמת בסופו של יום, וזאת לצד יתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

בשים לב לערכים החברתיים שנפגעו עקב מעשיה של הנאשמת, עוצמת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה, העובדה שמדובר ב-2 עבירות לפי חוק מע"מ מסוג עוון, לחלופי הזמן מאז בוצעו העבירות והשיהוי בהגשת כתב האישום, זאת לצד נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שפורטו לעיל, תוך מתן דגש לעובדה כי מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי וכן לעקרון אחדות הענישה בין נאשמים, לאור כל אלה, נמצא כי יש להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל, שירוצה בעבודות שירות, בחלקו התחתון של מתחם הענישה ההולם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

3 חודשי מאסר בעבודות שירות שירוצו **בעיריית כרמיאל, שדרות קק"ל 100, כרמיאל.**

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום **11.5.21 שעה 8:00** בפני הממונה על עבודות השירות, במתחם בית סוהר מגידו.

מובהר לנאשמת כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

6 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא תעבור את העבירות בהן הורשעה ו/או כל עבירת עוון או פשע על חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975.

קנס - 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים חודשיים רצופים החל מיום 1.6.21 בכל 1 לחודש. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"א, 29 אפריל 2021, במעמד הצדדים.